

На другия денъ елхата се покрила съ *меки* зелени листа. Тя била много радостна. . .

Не се минало много врѣме и прѣдъ нея се изправила лакомата коза. Тя изяла всичкитѣ листа на елхата.

Заплакала отново и се замолила:

— Боже, дай ми *златни* листа и тогава всички ще се чудятъ и ще ми завиждатъ! Нѣма да ме оголва и немилостивата коза.

На сутринъта израсли на елхата нови листа— всички отъ чисто злато. Тѣ огрѣли цѣлата гора.

Единъ *бѣднякъ* забѣлѣзалъ лѣскавитѣ листа. Той ги обралъ всички и елхата останала гола да стърчи.

Пакъ заплакала елхата и замолила Бога:

— Боже, облѣчи ме съ *стъклени* листа, защото ненаситниятъ човѣкъ ме цѣла ограби!